Умре муж велій в власяниці[1].
Не плачте, сироти, вдовиці,
А ти, Аскоченський[2] , восплач
Воутріє на тяжкий глас.
І Хомяков[3] , Русі ревнитель,
Москви, отечества любитель,
О юбкоборцеві[4] восплач.
І вся о Русская беседа[5],
Бо глас єдиний ісповєдуй
Свої гріхи.
І плач! і плач!

17 іюня [1860
С.-Петербург]

Вірш — сатиричний відгук на смерть петербурзького митрополита Григорія, відомого своїми реакційними виступами.

1. *Власяниця* — грубий одяг з кінського волосу, який носили ченці.

2. *Аскоченський Віктор Іпатійович* (1813—1879) — російський журналіст та історик реакційного напряму. Редактор-видавець і основний автор тижневика «Домашняя беседа». Паплюжив усе прогресивне в літературі й суспільному житті.

3. *Хомяков Олексій Степанович* (1804—1860)—російський поет і публіцист. Один із лідерів слов'янофільства.

4. *Юбкоборець* — митрополит Григорій, який протестував проти виготовлення жіночого одягу з тканини, поцяткованої хрестиками, за що був висміяний в «Колоколе» О. Герцена.

5. *«Русская беседа»* — слов'янофільський журнал, виходив у Москві в 1856—1860 рр. Деякий час Т. Шевченко прихильно ставився до журналу і надрукував там свої вірші «Садок вишневий коло хати» і «Сон» («На панщині пшеницю жала...»), проте згодом, зрозумівши справжню суть слов'янофілів, змінив ставлення до нього.